

Ministerie van Justitie en Veiligheid

minister voor Rechtsbescherming
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Utrecht, 10 augustus 2022

Ref.nr:

Betreft: Wet schuldsanering natuurlijke personen - Consultatieverzoek amendementen

Geachte

De NVVK, branchevereniging voor financiële hulpverleners, gaat graag in op uw adviesaanvraag betreffende amendementen behorende bij de Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp). Eerder reageerden wij overwegend positief op de voorgestelde wetswijzigingen van de Wsnp die besproken zijn in het plenaire debat van 8 juni jongstleden.

Opmerkingen vooraf

Voorafgaand aan het beantwoorden van de vragen corrigeren we graag een belangrijk cijfer: het percentage toegelaten Wsnp verzoeken is ca. 89%, en niet 57% zoals meerdere malen genoemd. Uit het NVVK-jaarverslag van 2021 blijkt het aantal minnelijke schuldregelingen, inclusief herfinanciering, in totaal 17.408. Indien schuldeisers negatief reageren op een minnelijk voorstel, dan wordt een dwangakkoord, in combinatie met een Wsnp verzoek, ingediend. Het indienen van een dwangakkoord is in 80% van de situaties succesvol. In 45% van de gevallen gaan de schuldeisers alsnog akkoord met de minnelijke schuldregeling, voorafgaand aan de zitting, en wordt het verzoek teruggetrokken. In 35% van de gevallen legt de rechter de minnelijke regeling op. Zonder deze (ingetrokken) dwangakkoorden/Wsnp verzoeken is het percentage toegelaten Wsnp verzoeken circa 89%.

A. Verruimen toelatingsgrond - bijdrage aan doeltreffende en duurzame schuldoplossing

Achtergrond budgetbeheer & bewindvoerders

De indieners van het amendement stellen dat dit amendement een oplossing biedt wanneer er op een andere wijze, dan door middel van een schuldregeling, gewerkt is aan het oplossen van de schulden. Voorbeelden die genoemd worden zijn budgetbeheer en schuldenbewind. Allereerst merken we op dat middels budgetbeheer en schuldenbewind inderdaad prima gewerkt kan worden aan het oplossen van schulden. Middels betalingsregelingen weet menig budgetbeheerder en/of (schulden-)bewindvoerder schulden af te betalen en mensen te voorzien van een schuldenvrije toekomst.

Echter, indien de schulden problematisch zijn, dan is een schuldregeling altijd een instrument dat op zijn minst aangeboden dient te worden. Hiermee wordt voorkomen dat schuldenaren onnodig lang in een situatie verkeren waarin schuldeisers worden afbetaald maar zonder zicht op een schuldenvrije toekomst.

Indien de stabilisatiefase reeds doorlopen is door de bewindvoerder of budgetbeheerder, dan zal de schuldhulpverlener direct starten met de schuldregelingsfase (en wordt de stabilisatiefase niet opnieuw gedaan). Tijdens de schuldregelingsfase is het werk van de budgetbeheerder ondersteunend aan de schuldregeling.

Indien er sprake is van schuldenbewind, kan de rol tevens ondersteunend zijn. De (schulden-)bewindvoerder is tevens bevoegd om de schuldregeling zelf op te zetten en beide rollen zelf te vervullen. De samenwerking tussen budgetbeheerders/(schulden-)bewindvoerders en schuldhulpverleners is in de ene gemeente een vanzelfsprekendheid. In veel gemeenten verdient dit nog extra aandacht.

Middels de wet Adviesrecht gemeenten bij schuldenbewind hebben gemeenten sinds 1,5 jaar de mogelijkheid om het zicht op inwoners die onder bewind gesteld worden te verbeteren. En worden er afspraken gemaakt over doorstroom naar schuldhulpverlening om een schuldenvrije toekomst te bevorderen. Dit proces staat nog in de spreekwoordelijke kinderschoenen. De focus van gemeenten ligt op het verbeteren van de samenwerking tussen bewindvoerders en gemeenten middels samenwerkingsafspraken.

De ombudman maakt zich, in het rapport 'Hindernisbaan zonder finish', zorgen dat schuldenaren mogelijk blijven hangen bij (schulden-)bewindvoerders. Er wordt de suggestie gedaan dat het voor kan komen dat de bewindvoerders zich alleen richten op stabiliseren. De NVVK heeft deze zorgen ook, daarom wordt gewerkt aan een standaard set van afspraken tussen gemeenten (/gemeentelijke schuldhulpverlening) en bewindvoerders.

De mogelijkheid bieden om gebruik te maken van een ander instrument, namelijk de wettelijke schuldregeling (Wspn) in plaats van de minnelijke regeling (Msnp) neemt de zorgen om het 'blijven hangen' niet weg. De NVVK ziet niet in wat de voordelen kunnen zijn in het direct inzetten van de Wspn boven de Msnp, in geval er budgetbeheer of bewindvoering plaats heeft gevonden. De trajecten zijn immers vergelijkbaar voor de klant. Inhoudelijk zijn er geen redenen waarom voor deze specifieke doelgroepen de Wspn de voorkeur zou moeten hebben. Bijna 80% van de schuldregelingen in 2021 zijn minnelijke regelingen. Schuldeisers zijn over het algemeen zeer genegen mee te werken aan minnelijke regelingen. Indien er toch een inhoudelijke belemmering optreedt, is het waardevol de Wspn als extra instrument in te kunnen zetten.

Msnp onbereikbaar

In de toelichting van het amendement (35915, nr 14) is opgenomen dat het verruimen van de toelatingsgrond meer mogelijkheden biedt indien op voorhand duidelijk is dat de Msnp niet bereikbaar is. Voor de totstandkoming van het eerdergenoemde rapport 'Hindernisbaan zonder finish' is eind 2019 een meldpunt geopend bij de ombudsman.

Eén van de grote belemmeringen voor toelating tot een minnelijke regeling, genoemd door de ombudsman, zijn fraudeschulden. Sindsdien zijn verschillende wetten op het gebied van sociale zekerheid aangepast en zijn deze schulden geen belemmering meer voor een minnelijke regeling.

Als NVVK hebben we de afgelopen jaren nieuwe convenantsafspraken gemaakt met schuldeisers. Dit heeft geleid tot o.a. enkele belangrijke beleidswijzigingen bij overheidspartijen, zoals het CJIB die nu voor alle vorderingen meewerkt aan een minnelijke regeling. Alleen strafvorderingen gaan niet mee tegen finale kwijting, hierin zijn de Msnp en de Wsnp nu gelijk. De Belastingdienst werkt nu mee aan minnelijke schuldregelingen voor alle natuurlijke personen, ook als de natuurlijke persoon een onderneming heeft.

Desalnietemin zijn er situaties waarin de (gemeentelijke) schuldhulpverlening het wenselijk acht om niet het minnelijke traject te doorlopen en direct het wettelijke traject (Wsnp) te starten. De juridische zekerheid van de schone lei wordt in deze gevallen noodzakelijk geacht, of de situatie van de hulpvrager is nauwelijks stabiel te krijgen. Voorbeeldsituaties zijn:

- Een ondernemer die vreest voor claims na afloop van een minnelijke regeling;
- Iemand is dakloos geweest en het aantal schuldeisers is niet met 100% zekerheid vast te stellen;
- Als ouders scheiden en de nihilstelling voor alimentatie wordt afgewezen en de alimentatie niet uit het Vrij Te Laten Bedrag (VTLB) betaald kan worden, terwijl er beslag op het inkomen ligt (situatie is niet stabiel te krijgen waardoor nieuwe schulden ontstaan);
- Als schuldeisers in een eerder stadium hebben aangegeven niet mee te willen werken, voorkomend bij ex-partners, MKB-schuldeisers en buitenlandse schuldeisers;
- Als regresrecht van toepassing is vanwege een ex-partner.

Het oprekken van artikel 285 Fw lid 1 sub f, zoals voorgesteld in het amendement, heeft geen toegevoegde waarde. Deze bovengenoemde situaties kunnen door de rechtbank goedgekeurd worden, zijn te onderbouwen en vallen dan onder 'een met redenen omklede verklaring dat er geen reële mogelijkheden zijn om tot een buitengerechtelijke schuldregeling te komen'; zoals omschreven artikel 285 Fw lid 1 sub f. Wat de NVVK opmerkt, bij een rondgang onder de leden, is dat er zeer verschillend wordt omgegaan met deze verklaringen van onze leden. Bij de ene rechtbank wordt overlegd en is er de mogelijkheid om maatwerk te bieden. Bij de andere rechtbank is het gesprek over maatwerk bieden niet mogelijk, in vergelijkbare situaties zoals bijvoorbeeld voormalige dakloosheid. Het is onwenselijk als voormalig dakloos persoon succesvol een 3-jarige schuldregeling doorloopt en na afloop weer oude vorderingen op de (nieuwe) deurmat vindt. Voor deze doelgroep kan het wenselijk zijn, indien de schuldhulpverlener dit op basis van de schuldsituatie inschat, direct de Wsnp te starten en dat de rechter de schone lei verstrekt.

Om verschil in behandeling van vergelijkbare verzoeken tussen verschillende rechtbanken te verkleinen stelt de NVVK voor om het genoemde artikel 285 Fw lid 1 sub f als volgt aan te passen: “een met redenen omklede verklaring dat er geen reële mogelijkheden zijn om tot een buitengerechtelijke schuldregeling te komen, *dan wel dat een gerechtelijke schuldregeling wenselijker wordt geacht door het college,...*”.

Conclusie

Samengevat verwacht de NVVK daarom geen bijdrage van dit amendement aan de doeltreffende schuldoplossing. Wel blijft er vanuit de (minnelijke) schuldhulpverlening voor een specifiek aantal klanten de behoefte direct een Wsnp-traject te starten. Om een duurzame schuldoplossing te garanderen voor deze hulpvragers is het bieden van maatwerk mogelijk, maar verdient het verhelderen van het artikel, zoals door ons voorgesteld, de voorkeur.

B Schrapen tienjaarstermijn - bijdrage aan doeltreffende en duurzame schuldoplossing

In de consultatie ‘Faillissementswet ter verbetering van de doorstroom vanuit de gemeentelijke schuldhulpverlening naar de Wsnp’ heeft de NVVK positief gereageerd op het verkorten van de tienjaarstermijn.

Met het verder aanpassen van de termijn en uitbreiden van de hardheidsclausule stemmen we ook in. Een grote oorzaak voor het ontstaan van schulden zijn life-events. Deze laten zich doorgaans niet plannen. Het omdraaien van de bewijslast is een mooi signaal naar de doelgroep; ze hoeven zich niet te verantwoorden indien er sprake is van pech. Indien een schuldeiser of andere stakeholder meent dat er sprake is van opzet, is het aan hen om dit in te brengen.

Het amendement (35915, nr 15) zal een bijdrage leveren aan doeltreffende schuldoplossingen. De mate waarin is echter onbekend, aangezien recidive onder deze doelgroep onbekend is (opnieuw toelaten tot een Wsnp-traject was immers eerder niet mogelijk). Voor het borgen van de duurzaamheid van de schuldoplossing benadrukken we wederom dat begeleiding tijdens en na een traject noodzakelijk is. De Wsnp-bewindvoerder kan hier een (andere) rol in vervullen, of begeleiding vanuit de gemeente kan worden ingezet.

C Verkorten duur Wsnp-traject - bijdrage aan doeltreffende en duurzame schuldoplossing

Het verkorten van de Wsnp van 3 naar 1,5 jaar kan een mogelijke bijdrage leveren aan het vergroten van het bereik van de Wsnp (en Msnp) als doeltreffende schuldoplossing. Een schuldregeling van 3 jaar kan als een hoge drempel worden ervaren. Drempels verlagen is één van de uitdagingen waarvoor we in de sector gezamenlijk aan de lat staan.

Daarnaast staat bestaanszekerheid op dit moment voor circa 38% van de huishoudens onder druk. Zeker met de hoge inflatie en daaruit voortvloeiende moeite om budgetten rond te krijgen is het vanuit klantperspectief de vraag in hoeverre een schuldregeling van 3 jaar houdbaar is.

In de laatste rapporten over de Wsnp, zoals 'Aansluiting gezocht' en 'Hindernisbaan zonder finish' is de termijn van de Wsnp-regeling echter nergens benoemd. Wel benoemd is dat schuldenaren (onnodig) lang in 'voortrajecten' blijven hangen en er te weinig maatwerk geboden wordt. In hoeverre hulpvragers de termijn van 3 jaar als een te hoge lat ervaren die hen weerhoudt om een Wsnp-aanvraag te doen, dan wel een minnelijke schuldregeling te aanvaarden, is nooit onderzocht. Vanuit het werkveld horen we dat ook hier geen sprake zal zijn van een standaard antwoord: voor sommigen erg lang, door anderen juist gewenst vanwege goede begeleiding.

De NVVK benadrukt dat NVVK-leden een bemiddelende rol hebben tussen hulpvrager en schuldeisers. Vanuit klantperspectief is het verkorten van de Wsnp mogelijk positief. Schuldeisers hebben we, gezien het korte tijdsbestek, onvoldoende geconsulteerd. In hoeverre er voldoende draagvlak bij hen is voor het verkorten van de Wsnp, dan wel Msnp, is onbekend.

De NVVK waardeert de zorgen van de Tweede Kamerleden om inwoners met (problematische) schulden en de ambitie om voor hen een verschil te maken. Het voorgestelde amendement (35915 nr. 12) heeft een hoog 'trial and error'-gehalte. Het kan de spijker op de kop slaan of de plank volledig mis. Gegevens en onderzoek om een goede voorspelling te kunnen doen ontbreken. In de toelichting van het amendement wordt gerefereerd aan de motie Jetten¹ waarin opgeroepen werd te verkennen welke mogelijkheden er zijn om de Wsnp te vereenvoudigen en te verkorten. De NVVK merkt op dat deze verkenning niet uitgevoerd is. De NVVK stelt voor om samen met de ministeries van Justitie en Veiligheid en Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Bureau Wsnp/Recofa, hulpvragers en schuldeisers alsnog een verkenning uit te voeren naar de vereenvoudiging en verkorting van de Wsnp. In rapporten als 'Aansluiting gezocht' en 'Hindernisbaan zonder finish' zijn verschillende situaties benoemd waarin het huidige kader knelt; zoals de maximale inspanningsplicht versus zorgtaken en de reiskosten/autokosten versus het VTLB. Ook wordt de toelating als ingewikkeld ervaren. De eisen voor toelating zijn an sich overzichtelijk en op één hand te tellen. Echter, de voorwaarden en eisen waaraan te voldoen tijdens het traject zijn minder eenvoudig. In het minnelijk traject volgen we in principe de Recofa-richtlijnen. Daarom hechten we er belang aan om gezamenlijk het hele kader onder de loep te nemen om het bereik van zowel de minnelijke als wettelijke schuldhulpverlening te vergroten.

C.2 Verkorten Wsnp - uitvoerbaarheid en haalbaarheid

De NVVK kan niet in dit korte tijdsbestek een volledig antwoord geven op de vraag of het verkorten van de Wsnp uitvoerbaar en haalbaar is, omdat het vraagstuk complex is. Hierbij merken we op dat we in het minnelijk traject het wettelijk traject vrijwel altijd volgen. Daarmee is de kans aanzienlijk dat het wijzigen van de termijnen van de Wsnp gevolgen heeft voor de invulling van het minnelijk traject.

¹ Kamerstukken II 2020/21, 35570, nr. 21.

Voor het in kaart brengen van de uitvoerbaarheid is het noodzakelijk af te stemmen hoe de verkorting van de Wsnp in de praktijk te brengen; hoe deze wetwijziging te interpreteren en te implementeren. De algemeen geaccepteerde definitie van problematische schulden is 'indien een schuld niet in 3 jaar afgelost kan worden en er hulp noodzakelijk is'. De termijn van 3 jaar bepaalt daarmee ook of een hulpvrager in aanmerking komt voor een betalingsregeling of een schuldregeling. Het verkorten van de termijn naar 1,5 jaar vraagt om een ander uitvoeringskader, waarvoor we tijd willen om dit met onze achterban en stakeholders op te kunnen stellen. Daarbij komen onder andere de volgende vragen aan bod: Handhaven we de definitie van 3 jaar voor een problematische schuld en verkorten we slechts de afbetalingstermijn? Of wordt straks een schuld van meer dan 1,5 jaar problematisch? Zo ja, dan verschuift het gehele instrumentarium van de schuldhulpverlenende sector en vraagt dit afstemming met verschillende partijen. En helpen we dan juist meer mensen? Of vallen er meer mensen tussen wal en schip, omdat er te snel zwaardere instrumenten ingezet (moeten) worden? Hierbij willen we benadrukken dat we het wenselijk vinden om gedurende een langere termijn klanten in beeld te houden en begeleiding te bieden.

Los van de verschuiving van het instrumentarium is de financiering van het stelsel grotendeels afhankelijk van de termijn van de trajecten die aangeboden worden. Denk aan afdrachten vanuit de boedel en rente over saneringskredieten. Indien de termijn van schuldregelingen verkort worden zullen met name de kredietbanken voor het verstrekken van saneringskredieten gecompenseerd moeten worden.

De afgelopen jaren is het beleid gevoerd om in het minnelijk traject meer gebruik te maken van saneringskredieten. Het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ondersteunt dit beleid middels het financieren van het recent opgestarte Waarborgfonds Saneringskredieten. De schuldeaar heeft met het inzetten van een saneringskrediet slechts te maken met één schuldeiser, na aanvang van de schuldregeling, in plaats van de gemiddeld 13 schuldeisers in een schuldenpakket. Met het verkorten van het schuldregelingstraject komt de financiering van de beweging naar het meer inzetten van saneringskredieten onder druk te staan en is compensatie noodzakelijk.

Een deel van de gemeenten voert zelf de schuldhulpverlening uit, een ander deel besteedt dit uit bij derden (andere leden van de NVVK). Het is niet ongebruikelijk in de sector om per traject afspraken te maken over financiering; het aantal trajecten dat per jaar aangeboden wordt. Bij schuldhulpverlening is het opzetten van een schuldregeling het meest arbeidsintensief. Deze kosten worden vaak gedurende de looptijd van 3 jaar in rekening gebracht bij de opdrachtgevende gemeenten. Een verkorting van de trajecten zal de prijs van een traject per jaar beïnvloeden. Bij een verkorting van de Wsnp naar 1,5 jaar en navolging van de Msnp zullen contracten aangepast moeten worden, ook als deze contracten openbaar zijn aanbesteed. Ook voor deze leden zal onderzocht moeten worden in welke mate zij gecompenseerd dienen te worden. Dit is mede afhankelijk van de overgangstermijn die gehanteerd zal worden indien het amendement wordt aangenomen.

D *Wijzigen ingangsdatum Wsnp*

D.1 *Wijzigen ingangsdatum Wsnp - bijdrage aan doeltreffende en duurzame schuldoplossing*

De NVVK is buitengewoon positief over het voorstel om de ingangsdatum te verleggen naar de datum waarop de minnelijke schuldregeling is gestart.

In het merendeel van de minnelijke trajecten wordt gespaard voor de schuldeisers vanaf het moment dat de schuldregelingsovereenkomst getekend is. We verwachten dat dit amendement de kans op uitval verkleint en het een geruststellend idee is dat de 'finish' niet op kan schuiven. Voor klanten zal het ook beter vol te houden zijn als een schuldregeling maximaal 3 jaar duurt, ongeacht welke (schakels van) partij(en) de schuldregeling uitvoert en welk type regeling wordt ingezet. De klant is hiermee geen slachtoffer van het 'naast' elkaar bestaan van verschillende systemen. Lopend (loon-) beslag en verrekening zijn op dit moment factoren die de beoogde verkorting belemmeren, waarvan op dit moment de klant de dupe is. We hopen dat bij de uitwerking van dit amendement hier aandacht aan wordt besteed.

D.2 *Wijzigen ingangsdatum Wsnp - uitvoerbaarheid en haalbaarheid*

De NVVK acht dit amendement uitvoerbaar en haalbaar voor zowel de rechtbank, de Wsnp-bewindvoerder en (gemeentelijke) schuldhulpverlening. Indien een minnelijke regeling is aangeboden aan schuldeisers, maar deze niet is aanvaard, verstrekt de (gemeentelijke) schuldhulpverlener 'de inhoud en het ontwerp' van de minnelijke regeling conform artikel 285 Fw lid 1 sub i aan de rechtbank, als onderdeel van het Wsnp-verzoek. De startdatum van de minnelijke regeling is informatie die reeds aangeleverd wordt, dan wel op grond van dit artikel opgevraagd kan worden door de rechtbank.

E. *Beschermingsbewind beleggen bij gemeenten - bijdrage aan doeltreffende en duurzame schuldoplossing*

Het al dan niet uitbesteden van zorg, dan wel hulpverlening aan 'de markt' is een politieke keuze. Zowel publiek als privaat zijn er in de beschermingsbewindvoederssector goede en slechte voorbeelden. Hierbij merken we op dat in de toelichting van het amendement gesproken wordt over 'commerciële' bewindvoeders en gemeentelijke bewindvoeders. In de sector zijn echter ook stichtingen actief die zich richten op bepaalde kwetsbare doelgroepen. De sector is daarmee diverser dan geschetst.

De NVVK laat de politieke keuze over aan de Tweede Kamer en het kabinet. Wij vinden het vooral van belang dat er voor iedereen, die dat nodig heeft, een bewindvoerder is. Dat er altijd aan schulden gewerkt wordt. En dat het toezicht adequaat is.

In het rapport 'Hindernisbaan zonder finish' van de ombudsman wordt de suggestie gedaan voor een streefnorm van 12 maanden als termijn om aan schulden te werken. Binnen deze termijn zal instroom in een (minnelijke) schuldregeling gerealiseerd moeten zijn.

We vinden het interessant om te onderzoeken hoe van deze streefnorm zo snel mogelijk gangbare praktijk te maken.

In het kader van het Adviesrecht gemeenten bij schuldenbewind verplicht de rechter, indien er sprake is van problematische schulden, de bewindvoerder binnen 3 maanden een plan van aanpak aan het college te verstrekken. Daarbij is de rechtbank stappen aan het maken om toezicht op het dossier meer inhoudelijk vorm te geven. Bij de rechtbank ligt primair de verantwoordelijkheid om toe te zien dat het plan van aanpak gerealiseerd wordt. Daarnaast kan de gemeente haar rol pakken om de doorstroom te bevorderen en te voorkomen dat haar inwoners onnodig lang onder bewind gesteld staan.

Met verschillende brancheverenigingen wordt gewerkt aan een standaard set van werkafspraken waarin de samenwerking tussen gemeenten en bewindvoerders wordt bevorderd. In de conceptversie is de streefnorm van 12 maanden opgenomen. De NVVK hoopt dat het lukt tot overeenstemming te komen met de samenwerkingspartners.

In het kader van het werken aan doeltreffende en duurzame schuldoplossingen heeft, wat de NVVK betreft, het in de praktijk brengen van een streefnorm en toezicht houden op deze norm meer prioriteit dan het hervormen van de bewindvoerdersmarkt.

F en G Reactie op aangekondigde moties

Op de voorgenomen moties reageren we korter dan de amendementen, aangezien de definitieve strekking nog onbekend is.

De aanvraag voor de Wsnp wordt door de schuldenaren en schuldhulpverleners als complex ervaren. Het bevreemdt de NVVK dat als mogelijke oplossing niet wordt aangedragen om de aanvraag te vereenvoudigen. Indien voor de oplossing wordt gepleit om begeleiding aan te bieden, dan hechten we er aan dat deze begeleider werkt vanuit een onafhankelijke positie, dan wel vanuit het belang van de schuldenaar. In het rapport 'Verkenning stelsel schuldhulpverlening - Vier verbetermaatregelen beoordeeld' is dan ook onderzocht of de gemeentelijke schuldhulpverlener hier een betere bijdrage aan kan leveren.

Ook extra ondersteuning tijdens het Wsnp-traject is één van de onderzochte maatregelen in het hierboven genoemde rapport. De maatregel wordt als 'verstandig' beoordeeld door de schuldeisers, nuttig door de uitvoering (schuldhulpverleners) en schuldenaren geven aan groot voorstander van deze maatregel te zijn. Bij het onderzoeken van de maatregel is uitgegaan van begeleiding vanuit de gemeentelijke (schuld-)hulpverlening. De NVVK pleit voor verplichte begeleiding tijdens het traject.

De NVVK beveelt voor beide moties aan om aan te sluiten op hetgeen onderzocht is en draagvlak heeft bij schuldenaren, schuldeisers en de uitvoering.

Wij vertrouwen erop u voldoende te hebben geïnformeerd, maar zijn vanzelfsprekend altijd bereid om onze reactie nader toe te lichten.

Met vriendelijke groet,

Voorzitter

